

האפס נישד העניינה אל נטילת הידיים. הפעולה הראשונה שאנחנו עושים בבוקר; איך היא יושבת על החיבור בין כוונת הלב למעשים אלנו, ואיך כה קשור לכך שאנו ברייה חדשה לאמרי כל יום אחד.

הצעה לפתיחה: למה הפעולה הראשונה שאנו עושים עם ברכה היא נטילת ידיים?

מה שנראה: ישנן סיבות שונות לנטילת הידיים בבוקר, שלכל אחת מהן השלכות שונות. העניין שלנו הוא לחבר את הלב למעשים. וממילא, בין אם מדובר ברוח רעה, ידיים שנגעו מבלי דעת במקומות שאינם נקיים, ובין אם בריה חדשה, עלינו להיות בתודעה של נוכחות, של בחירה, של בריה שמתחדשת ומתחילה את היום, מחברת בין הברכה למעשים – הידיים, וככהן הבא אל היום החדש.

1. כשנוטל ידיו מברך. נצרף לכך את שראינו מכבר על החיבור בין הפעולות למידות. והרושם שנוצר, בפרט בבוקר.

2. ידיים עסקניות או רוח רעה, אלו שתיים מהסיבות על נטילת ידיים. קצות הגוף דווקא. (אולי גם העסקניות מגיעות מאותה סיבה תודעתית).

3. הרב קוק נוגע בנקודה של החיבור בין התודעה למעשה. בהקשר למה שראינו הדברים מתחברים. הרוח הרעה והעסקנות מגיעה מחוסר בחירה.

4. הרשב"א: ברייה חדשה. ובכלל לעניינם של ברכות השחר. והסיבה שאנו מברכים בכל יום מחדש, ולא רק בבר/בת מצווה.

5. היחס בין נטילת הידיים לרגליים. אם דיברנו על כהנים וקצות הגוף, למה לא נוטלים הרגליים. יש את הבחירה ויש את ההרגל. בשלב הזה של הבוקר אנו מבקשים על המעשים הבחיריים. אחר כך אנו מגיעים גם לותרגילנו.